

Dreptatea, Judecătorii și Preoții

Text biblic : Deutr 16:18-20; 17:8-13

Versetul de aur

Să pui judecători și dregători în toate cetățile pe care ți le dă Domnul Dumnezeul tău, după semințiile tale; și ei să judece poporul cu dreptate.
Deut 16:18

Introducere

A deveni judecător în Israelul Vechiului Testament a fost complet diferit de procesul necesar în zilele noastre. Dar un element necesar pentru a fi judecător rămâne același ca acum 34 de secole - o problemă cheie în lecția din această săptămână.

Moise însuși a numit primii judecători (Exod 18: 24-26), dar nu a existat niciun program oficial de instruire pentru a deveni judecător în zilele lui Israel pe timpul Moise (1447 BC). A existat un anumit tip de „examen de barou” pe care o persoană trebuia să îl treacă înainte de a fi numit judecător. Primele criterii declarate pentru trecere au fost patru la număr: (1) destoinici, (2) temători de Dumnezeu, (3) oameni de încredere și (4) vrășmași ai lăcomiei (18:21). Moise a primit aceste criterii de la socrul său, Ietro, la scurt timp după ce i-a scos pe israeliți din Egipt, dar înainte de a ajunge la Muntele Sinai (19: 1, 20). Persoanele care îndeplineau aceste criterii l-au ajutat pe Moise în calitate de judecători, luând hotărâri cu privire la cazurile legale ale oamenilor aduși în fața lor (18:26). În timpul șederii Israelului în țara promisă, ei au primit multe alte legi care erau diferite doar de comportamentul nedrept. Unele sunt consemnate în Exodul 23: 1-12, textul lecției de săptămâna trecută.

Contextul lecției

I. Obiective generale (Deut 16:18-20)

A. Pune Judecători drepti (v 18)

Moise a pregătit două grupuri de lideri pentru comunitate. Judecătorii erau acei lideri însărcinați cu decizii drepte de judecată pentru popor. Acești oameni erau considerați conducători ai comunității și, ca atare, erau adesea menționați alături de preoți (Deut 19:17) și bătrâni (21: 2).

Bătrânii au servit poporul Israel într-un mod diferit de cel al judecătorilor.

Aceste persoane i-au ajutat pe judecători să ia decizii corecte pentru poporul lui Dumnezeu în timp ce stăteau înaintea lui Dumnezeu (Deut 31:28; Iosua 8:33; 24: 1).

B. Principii drepte (v19-20)

Să nu cauți la fața omului, altfel, afectează capacitatea cuiva de a face o judecată corectă și dreaptă. Textele ulterioare descriu persoane care denaturează dreptatea ca fiind „blestemați” (Deut 27:19).

Faptul de a denatura dreptatea a fost destul de îngrijorător pentru persoanele nevoiașe din țară, în special pentru străin, orfan, și văduvă (Deut 24:17). În cele din urmă, judecătorii trebuie să fie precauți să nu accepte un cadou sau o mită, ca nu cumva judecata lor să „orbească ochii”. Acesta nu este singurul caz în care poporul lui Dumnezeu este chemat să evite mita Exod 23:8)

II. Reguli specifice (Deut 17:8-13)

A. Probleme grele de judecată (v 8-11)

În cazuri deosebit de dificile, Moise a prescriș pașii și acțiunile pentru cei care judecă într-o problemă juridică. Astfel de cazuri implicau adesea omorul, neînțelegere sau rănire sau prilejuri de ceartă. Aceste cazuri se vor rezolva prin consultarea Leviților, judecătorilor și preoților.

Indiferent care era sentința pronunțată de judecători și Leviți, părțile implicate trebuie să respecte această decizie. Decizia lor a fost definitivă! Amintirea că verdictul cazului lor a avut loc în locul pe care Domnul îl va alege întărește sfințenia locului respectiv și, prin urmare, deciziile luate acolo.

Moise a subliniat respectarea strictă a sentinței legii și a judecății oferite de judecători și leviți. Toate părțile implicate nu trebuie să se abată de la decizia luată.

B. Oamenii sfidători (v 12-13)

Persoana care a sfidat hotărârea judecătorului sau a preotului a fost descrisă ca îngâmfată (mândră). O astfel de sfidare a făcut rău comunității Israelului. La o verificare inițială, faptul că persoana care a sfidat va muri, pare aspră sau disproporționată față de actul inițial care i-a adus în acest loc. Legea Israelului descria alte cazuri care necesitau pedeapsa capitală, precum o rebeliune împotriva lui Dumnezeu (Deut 13: 5), un profet fals (Cap 18: 20-22) sau un membru nesupus al familiei (Cap 21: 18-21). În aceste cazuri, principala preocupare a fost că poporul lui Dumnezeu și-a menținut sfințenia în relația lor de legământ și că răul nu mai întinează oamenii Legământului.

Vechiul Testament consemnează numeroase exemple ale modului în care dreptatea a fost ignorată de cei de la putere, o problemă la care profeții Domnului au atras atenția când au văzut că se întâmplă. Profetul Amos i-a acuzat pe oameni din vremea lui ca fiind cei care „transformă judecata în amărăciune și călcați dreptatea în picioare” (Amos 5: 7). Uneori, nevinovații erau pedepsiți, iar vinovații erau eliberați, ca în cazul podgoriei lui Naboth (1 Regi 21). Când astfel de condiții există într-o societate, nu trece mult timp până când oamenii se obișnuiesc să numească „răul bine și răul bun” (Isaia 5:20). Dreptatea conform standardului lui Dumnezeu devine din ce în ce mai greu de găsit într-un mediu atât de corupt moral.

CONCLUZII

Munca pentru un sistem drept începe prin recunoașterea necesității a patru tipuri distincte de dreptate: (1) dreptate pentru toți care va asigura imparțialitate economică (Deut 24: 14-15; 2 Tes 3:10; Iacov 5:4), (2) dreptatea în restituire și despăgubire (Exod 22:1-15; Luca 12:58-59; 18:3-5, (3). (3) Dreptul la despăgubire, și pedepsirea infractorilor, pentru că cel păgubit merită despăgubirea (Deute 25: 2; Romani 13:4-5) și (4) judecată cinstită fără părtinire pentru asigurarea corectitudinii în aplicarea legii (Exod 23:3; Iacov 2:1-9). Al patrulea dintre acestea este punctul de plecare, cel de care depind celelalte trei înainte de toate. Oamenii au datoria de a respecta pe toate patru, dar totul începe cu a patra necesitate. Această obligație a rămas neschimbată. Eforturile noastre sunt sarea pământului și lumina lumii, este ceea ce ne-a poruncit Isus să fim (Matei 5:13-16). O facem ca cetățeni ai împărăției lui Dumnezeu care „nu este din lumea aceasta” (Ioan 18:36), o facem pentru a onora creatorul Împărăției

Ce trebuie să memorăm: Nimeni nu este exclus de la practicarea dreptății